Nr. 10. Warszawa, dnia 14 Lutego 1919 r. Rok II.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedynczego 1 mk. Z zaboru austrjackiego i z terenów b. okupacji austrjackiej można wpłacać za numer „Dziennika Urzędowego M. S. W." 1 kor. 75 h. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Pałac Brühlowski, pl. Saski Nr. 9.

TREŚĆ.


# I.

## 116.

## DEKRET

### w przedmiocie taksy dla komorników sądowych.

Załączoną do niniejszego taksę dla komorników sądowych, uchwaloną przez Radę Ministrów, zatwierdzam.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

Dan w Warszawie, dnia 30 stycznia 1919 r.

### TAKSA DLA KOMORNIKÓW SĄDOWYCH.

1) Komornicy pobierają:

a. za założenie akt — 50 fen.;

b. za sporządzenie pierwszego wezwania, zawiadomienia dla doręczenia stronie, wierzycielowi, dłużnikowi, albo innej osobie — 1 mk.;

c. za sporządzenie każdego następnego wezwania lub zawiadomienia, bez względu na to, czy do sprawy wpływa jedna osoba, czy też więcej osób — 20 fen.;

d. za doręczenie — 50 fen.

2) Za zajęcie albo opis nieruchomego majątku komornik pobiera, jeżeli wartość nieruchomego majątku nie przekracza 1000 mk. — 10 mk.;

jeżeli wartość nieruchomego majątku nie przekracza 2000 mk. — 12 mk.;

jeżeli wartość wynosi od 2000 mk. do 25,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 2000 mk. — 1 mk.;

jeżeli wartość wynosi powyżej 25,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 25,000 mk. — 50 fen.

Za sporządzenie protokułu zajęcia, albo spisu ruchomości, znajdujących się w zajętej, albo opisanej

nieruchomości, komornik pobiera opłatę, przewidzianą pod l. 4.

3) Za dokonanie zajęcia, albo spisu należności hipotecznych, wekslowych, kapitałów: w gotówce, papierach procentowych; akcji, pensji, rent, zarobków i t. p. komornik pobiera połowę taksy, przewidzianej pod l. 2.

Wartość papierów procentowych przy stosowaniu niniejszej taksy oblicza się podług nominalnej wartości.

4) Za sporządzenie protokułu zajęcia albo spisu ruchomości:

a. wrazie dokonania jednocześnie oszacowania ruchomości, albo jeżeli wartość ich została określona, komornik pobiera:

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie nie przekracza 100 mk. — 2 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 100 mk. do 300 mk. — 4 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 300 mk. do 500 mk. — 6 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 500 mk. do 800 mk. — 8 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 800 mk. do 1000 mk. — 10 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi do 10,000 mk., od każdych 100 mk. ponad 1000 mk.— 50 fen.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi do 50,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 10,000 mk. — 2 mk.;

ponad 50,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 50,000 mk. — 1 mk.;

b. jeżeli zajęcie, albo spis dokonane zostały bez określenia wartości ruchomości, komornik pobiera opłatę w stosunku do ilości czasu, jaki zużył na dokonanie tych czynności:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk..

5) W wypadku, gdy komornik protokułu zajęcia nie sporządza, a tylko sprawdza na miejscu ruchomości już zajęte, pobiera połowę opłaty, przewidzianej pod l. 4.

6) Za opieczętowanie albo zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu komornik pobiera wynagrodzenie w zależności od zużytego czasu:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

Uwaga. Opłata powyższa nie stosuje się, o ile po zdjęciu pieczęci był dokonany spis inwentarza.

7) Za oddanie pod nadzór zajętych przedmiotów komornik pobiera opłatę w ilości 3 mk., o ile szacunek przewyższa 300 mk.; jeżeli szacunek jest niższy, komornik opłaty nie pobiera.

8) Za czynności, związane z przeniesieniem zajętych przedmiotów w inne miejsce, komornik pobiera wynagrodzenie w zależności od zużytego czasu:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

9) Za ogół korespondencji z władzami administracyjnemi i zarządami miejskiemi w sprawie zaległych podatków, ciążących na zajętym lub opisanym majątku nieruchomym albo ruchomym oraz za korespondencję z wydziałem hipotecznym komornik pobiera:

o ile szacunek majątku nie przekracza 1000 mk. — 1 mk.;

o ile szacunek majątku nie przekracza 4000 mk. — 2 mk. 50 fen.;

o ile szacunek majątku nie przekracza 10,000 mk. — 4 mk.;

o ile szacunek majątku przekracza 10,000 mk. — 5 mk.

10) Za dokonanie licytacji ruchomego albo nieruchomego majątku komornik pobiera następujące opłaty:

jeżeli suma sprzedażna nie przekracza 200 mk. — 5 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 200 do 400 mk. — 6 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 400 do 600 mk. — 8 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 600 do 800 mk. — 10 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 800 do 1000 mk. — 12 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 1000 do 2000 mk. — 15 mk.;

jeżeli suma sprzedażna przekracza 2000 mk., to od przewyżki aż do 50,000 mk. dolicza się 1/5%, a od przewyżki ponad 50,000 — 1/10%.

Te same opłaty komornik pobiera w wypadku dokonania licytacji na dzierżawę majątku.

Jeżeli licytacja nie dojdzie do skutku, komornik otrzymuje 3 marki za zejście na miejsce.

11) Za czynności związane z przekazaniem zajętych ruchomości osobie, mającej do nich tytuł, oraz za wszelkie inne czynności, związane z zejściem na miejsce i nieprzewidziane w niniejszej taksie, komornik pobiera wynagrodzenie w zależności od zużytego czasu:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

12) Za aresztowanie osoby, której upadłość została sądownie ogłoszona — 15 mk.

13) Za wydanie kopji dokumentów, niezależnie od opłat na rzecz Zarządu wymiaru sprawiedliwości, komornik pobiera pobiera za arkusz — 3 mk.;

jeżeli arkusz zapisany jest do połowy, albo mniej, niż do połowy — 1 mk. 50 fen.;

stronica arkusza powinna zawierać najmniej 25 wierszy, a każdy wiersz najmniej 18 sylab.

14) Za adnotacje na tytule wykonawczym — 1 mk.

15) a. Za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości rolnej albo dokonanie z niej eksmisji komornik pobiera:

jeżeli przestrzeń jest mniejsza, niż 6 morgów — 10 mk.;

jeżeli przestrzeń wynosi od 6 morg. do 15 morg. — 15 mk.;

jeżeli przestrzeń wynosi od 15 morg. do 30 morg. — 20 mk.;

jeżeli przestrzeń wynosi powyżej 30 morgów — 25 mk.;

b. Za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości miejskiej lub zakładu fabryczno-przemysłowego albo dokonanie z nich eksmisji komornik pobiera:

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 5000 mk. —10 mk.;

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 15,000 mk. — 15 mk.;

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 30,000 mk. — 20 mk.;

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy przewyższa 30,000 mk. — 25 mk.;

c. Za dokonanie eksmisji z mieszkania jednoizbowego — 5 mk.;

za dokonanie eksmisji z mieszkania dwuizbowego — 6 mk.;

za dokonanie eksmisji z mieszkania 3-izbowego — 9 mk.;

za dokonanie eksmisji z mieszkania 4-izbowego i większego — 12 mk.;

d. Za sporządzenie protokułu o niedojściu do skutku eksmisji — 3 mk.

16) Za złożenie wpłaconych przez dłużnika pieniędzy do kasy do depozytu sądu — 2 mk.

17) Za przyjęcie przez komornika zasądzonej na rzecz wierzycieli sumy w ratach komornik pobiera za przyjęcie każdej raty — 25 fen.

Uwaga. Opłata obciąża wierzyciela.

18) Za zaofiarowanie pieniędzy w imieniu dłużnika wierzycielowi komornik pobiera, jeżeli suma nie przekracza 1000 mk. — 4 mk.;

jeżeli suma wynosi więcej, niż 1000 mk. — 6 mk.

19) Strona, żądająca dopełnienia czynności przez komornika, łoży zgóry na koszty, przewidziane przez taksę, w miarę postępowania czynności.

20) Opłaty przewidziane pod 1. 4. w ustępie b. oraz pod 1. 6. 8. i 11 niniejszej taksy obliczane są od chwili przystąpienia do wykonywania czynności. W protokule winien być oznaczony czas rozpoczęcia czynności oraz ich zakończenia.

21) Na każdym sporządzonym protokule komornik winien wymienić sumę należnego mu wynagrodzenia.

22) Osoba, na żądanie której komornik dokonywa czynności poza obrębem miejscowości, w której ma swoją siedzibę, dostarcza komornikowi od najbliższej stacji kolejowej środków lokomocji w naturze, albo płaci gotówką na koszty podróży podług cen miejscowych.

Wynikły spór co do kosztów przejazdu rozstrzyga ostatecznie prezes Sądu Okręgowego.

Za przejazd koleją komornik ma prawo do zwrotu za bilet III klasy.

Djety pobiera komornik podług X-ej kategorji płac dla urzędników wymiaru sprawiedliwości (art. 19, 20 przepisów tymczasowych o wynagrodzeniu urzędników).

23) Od daty ogłoszenia niniejszej taksy w Dzienniku Praw tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o wynagrodzeniu komorników sądowych.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

„Dz. Pr." z dn. 6.II 1919 r. Nr. 12, poz. 131.

## 117.

# DEKRET

## o utworzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 1.

Zostaje utworzony „Główny Urząd Likwidacyjny" na prawach osobnego Ministerstwa.

Art. 2.

Do zakresu działalności Głównego Urzędu Likwidacyjnego należą następujące sprawy:

1) ustalenie wysokości strat, poniesionych wskutek wojny przez Państwo i poszczególnych jego obywateli;

2) przygotowanie i prowadzenie wszelkich spraw, tyczących się rozrachunku Państwa Polskiego z sąsiedniemi państwami z wszelkich tytułów;

3) uzyskanie wszelkich odszkodowań i rozrachunek z poszkodowanymi.

Art. 3.

Wraz z utworzeniem Głównego Urzędu Likwidacyjnego przechodzą w jego zawiadywanie wszelkie czynności dotychczasowe Urzędu Rozrachunku Państwowego i strat wojennych przy Ministerstwie Skarbu, Wydziału Rozrachunkowego Biura Prac Kongresowych przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz wszelkich innych organów państwowych w zakresie rozrachunku i strat wojennych.

Art. 4.

Wszystkie sprawy rozrachunku z państwami sąsiedniemi oraz odszkodowań, o ile są przygotowywane w oddzielnych Ministerstwach, muszą podlegać rozpatrzeniu przez Główny Urząd Likwidacyjny przed ich załatwieniem lub przed ich wniesieniem na Radę Ministrów.

Art. 5.

Na czele Głównego Urzędu Likwidacyjnego stoi Prezes i Vice-Prezes, mianowani przez Najwyższą Władzę Państwową na wniosek Rady Ministrów.

Prezes, mając w sprawach służbowo-państwowych charakter Ministra, nie wchodzi w skład Gabinetu Ministrów i bierze w nim tylko udział w sprawach, tyczących się właściwej mu kompetencji.

Art. 6.

Wewnętrzną organizację Głównego Urzędu Likwidacyjnego na wzór wyższych urzędów państwowych, tudzież organizację podległych mu urzę-

dów porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 7.

Wszelkie urzędy komunikują Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu potrzebne dane w terminach przez ten Urząd ustalonych w porozumieniu z przedstawicielami danych Ministerstw.

Art. 8.

Wykonanie niniejszego dekretu poruczam Prezydentowi Ministrów.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Dan w Warszawie, dn. 31 stycznia 1919 r.

„Dz. Pr." z dn. 6.II 1919 r. Nr. 12, poz. 132.

## 118.

# DEKRET

## w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów postanawiam, co następuje:

Art. 1.

Na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego zaprowadza się podatek od zysków wojennych.

**Obowiązek podatkowy.**

Art. 2.

Podatkowi od zysków wojennych podlegają:

towarzystwa, spółki akcyjne i inne spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, instytucje kredytowe, jak wogóle wszelkie towarzystwa i instytucje, które w myśl obowiązujących przepisów są obowiązane do publicznego składania rachunków, a to bez względu na to, czy podatek przemysłowy opłacają, czy też są od niego uwolnione,dalej wszystkie inne osoby prawne i osoby fizyczne:

a) które na obszarze obowiązywania niniejszego dekretu mają swoją siedzibę względnie miejsce zamieszkania lub stałego pobytu, a to co do całego zysku względnie dochodu; jednakże zysk względnie dochód, płynący ze źródeł, znajdujących się poza obszarem obowiązywania niniejszego dekretu, będzie wyłączony od opodatkowania, jeżeli tam dowodnie podlega podatkowi tego samego rodzaju;

b) które mają swoją siedzibę, względnie miejsce zamieszkania lub stały pobyt poza obszarem obowiązywania niniejszego dekretu, a tu posiadają źródła dochodu, a to tylko odnośnie do dochodu płynącego z tych źródeł, —

wreszcie spadki wakujące.

**Przedmiot podatku od zysków wojennych.**

Art. 3.

Przy towarzystwach, obowiązanych do publicznego składania rachunków, przedmiot podatku stanowi ta część czystego zysku przedsiębiorstwa, osiągniętego w poszczególnych latach operacyjnych, wchodzących w całości lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 roku do końca roku 1918, jaka przewyższa przeciętny czysty zysk, osiągnięty w ostatnich trzech operacyjnych latach w czasie pokoju względnie w razie krótszego trwania przedsiębiorstwa z ostatnich dwóch lat lub ostatniego operacyjnego roku pokojowego.

W rozporządzeniu wykonawczem określi się bliższy sposób ustalenia nadwyżki zysku, podlegającej podatkowi w wypadkach, gdy rok operacyjny tylko w części przypada na czas miarodajny dla wymiaru podatku od zysków wojennych.

Art. 4.

Jeżeli okaże się, że w operacyjnych latach pokojowych nie było żadnego przeciętnego czystego zysku lub też, że przeciętny czysty zysk w tych latach wynosił mniej niż 6% kapitału zakładowego, należy przy ustaleniu nadwyżki zysku, podległej podatkowi, przyjąć jako normalny czysty zysk operacyjnych lat pokojowych 6% od kapitału zakładowego ostatniego operacyjnego roku pokojowego. Jeżeli kapitał zakładowy z początkiem pewnego roku wojennego jest większy od kapitału zakładowego w ostatnim operacyjnym roku pokojowym należy przy ustaleniu nadwyżki zysku za ten rok wojenny doliczyć do obliczonego w myśl postanowień powyższych czystego zysku z operacyjnych lat pokojowych 6% od podwyżki kapitału zakładowego.

Jeżeli ta podwyżka kapitału zakładowego nastąpiła dopiero w ciągu roku wojennego wspomniane wyżej doliczenie nastąpi w tej kwocie, jaka odpowiada reszcie roku po nastąpionej podwyżce kapitału.

Art. 5.

Dla ustalenia kapitału zakładowego obowiązują postanowienia art. 463, 464 i 465 ustawy o podatkach bezpośrednich.

Art. 6.

Przy towarzystwach sprawozdawczych, które mają swoją siedzibę na obszarze obowiązywania niniejszego dekretu a powstały dopiero w latach wojennych, osiągnięty w tych latach zysk podlega podatkowi tylko w tej kwocie, jaka przewyższa 6% od kapitału zakładowego.

Co do powstałych w latach wojennych towarzystw sprawozdawczych, mających swoją siedzibę poza obszarem obowiązywania niniejszego dekretu, uważa się za nadwyżkę zysku, podległą podatkowi, czysty zysk, uzyskany z tutejszych źródeł w latach wojennych, o ile on przekracza 10.000 mk., względnie 15.000 kor.

Art. 7.

Przy innych osobach prawnych i osobach fizycznych przedmiot podatku stanowi czysty zysk względnie dochód, osiągnięty przez podatnika ze wszystkich źródeł

w latach wojennych od 1 sierpnia 1914 roku do końca roku 1918 w wysokości, jaka przewyższa normalny zysk, względnie dochód z tych źródeł w roku 1913, lub na żądanie podatnika przeciętny zysk, względnie dochód z ostatnich trzech lat pokojowych.

Co do źródeł dochodu, które powstały dopiero w latach wojennych, podległą podatkowi nadwyżkę zysku, względnie dochodu ponad normalny zysk, względnie dochód, ustali się przez oszacowanie.

Art. 8.

Za źródła dochodu uważa się w szczególności budynki, grunta, przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz wszelkiego rodzaju inne na zysk obliczone przedsiębiorstwa i zatrudnienia, zajęcia zawodowe, pobory ze stosunku najmu pracy, kapitały, papiery wartościowe, wierzytelności, wreszcie prawa do rent i innych powrotnych użytków lub świadczeń.

Art. 9.

Przy spadkach wakujących uważa się za nadwyżkę dochodu, podległą podatkowi, tylko tę kwotę, jaka przewyższa osięgnięty z majątku spadkowego czysty dochód w roku 1913.

**Uwolnienia od podatku.**

Art. 10.

Od podatku od zysków wojennych są uwolnione:

1) dochody z nieruchomości, będących własnością państwa, miast lub gmin, oraz z wszelkich przedsiębiorstw, które państwo, miasto lub gmina prowadzi na podstawie swych państwowych, miejskich względnie gminnych praw zwierzchniczych, lub w celach publicznej administracji;

2) dochody z prowadzonych przez osoby fizyczne lub prawne przedsiębiorstw oraz z innych źródeł dochodu, skierowanych ku popieraniu dobroczynnych lub ogólnie pożytecznych celów w tym stosunku, w jakim dochody te są rzeczywiście na te cele obrane;

3) zyski towarzystw. obowiązanych do publicznego składania rachunków, jeżeli nadwyżka zysku nie przewyższa kwoty 10.000 marek, względnie 15.000 koron rocznie;

4) wszystkie inne dochody, jeżeli nadwyżkę dochodu stanowią wyłącznie podwyższone pobory z tytułu płac funkcjonarjuszy państwowych lub poborów zaopatrzenia dla nich lub ich rodzin, takich samych poborów, wypłacanych przez niepaństwowe związki o charakterze publiczno-prawnym w ogólności, wreszcie z tytułu najmu pracy innego rodzaju, o ile te ostatnie nadwyżki nie przekraczają w poszczególnym wypadku 8.000 mk., względnie 12.000 kor. rocznie; we wszystkich innych wypadkach, jeżeli nadwyżka dochodu ze wszystkich innych źródeł dochodu podatnika nie przekracza kwoty 4.000 mk., względnie 6.000 kor. rocznie.

**Podstawy opodatkowania.**

Art. 11.

Przy towarzystwach sprawozdawczych uważa się za zysk kwotę ustaloną lub ustalić się mającą na podstawie przedłożonych przez te towarzystwa rocznych sprawozdań i bilansów dla wymiaru podatkuk od handlu i przemysłu, pobieranego od tych towarzystw w formie procentowego podatku od zysku wedle przepisów, dla wymiaru tego ostatniego podatku obowiązujących.

Art. 12.

Przy wszystkich innych podmiotach podatku uważa się za czysty dochód sumę wszystkich w pieniądzach lub w wartości pieniężnej rzeczywiście osiągniętych rocznych przychodów ze wszystkich podległych podatkowi poszczególnych źródeł dochodu podatnika po potrąceniu wszelkich wydatków na osiągnięcie, zabezpieczenie i utrzymanie tych przychodów tudzież odpowiednich wydatków na amortyzację kapitału inwestycyjnego, wreszcie zapłaconych i przez podatnika wiarogodnie udowodnionych wszelkiego rodzaju premji asekuracyjnych za wszelkie rodzaje ubezpieczeń od szkód oraz za ubezpieczenie podatnika i jego rodziny na wypadek śmierci lub dożywocia, te ostatnie jednak tylko do wysokości 500 mk., względnie 750 kor. rocznie na osobę, dalej podatków i innych danin publicznych z wyłączeniem podatku od zysków wojennych oraz odsetek od długów, ciążących na tych źródłach dochodu a pozostających pod względem gospodarczym w związku z przychodami.

Art. 13.

Oprócz tego od dochodu, podległego podatkowi, można potrącić także wszelkie ciążące na źródłach dochodu zobowiązania, oparte na szczególnych tytułach prawnych i zmniejszające trwale dochód, jednak tylko wtedy, jeżeli je podatnik wiarogodnie wykaże.

Art. 14.

Nadzwyczajnych jednorazowych przychodów, np. z wygranych losowych i loteryjnych, ze spadków z ubezpieczeń kapitałów życiowych, darowizn z podobnych bezpłatnych datków i t. p., nie należy uwzględnić przy ustaleniu nadwyżki dochodu, podległej podatkowi.

Art. 15.

Zyski ze sprzedaży przedmiotów majątkowych należy tylko wtedy uwzględnić przy ustaleniu nadwyżki dochodu podległej podatkowi, gdy sprzedaż nastąpiła w wykonywaniu zajęcia zawodowego lub interesu spekulacyjnego.

Art. 16.

Przy ustaleniu dochodu normalnego dla obliczenia podległej podatkowi nadwyżki dochodu należy postąpić w myśl przepisów art. 11—15 niniejszego dekretu.

Art. 17.

Podległą podatkowi nadwyżkę zysku, względnie czystego dochodu, łącznie ze wszystkich źródeł dochodu podatnika należy za każdy rok wojenny z osobna ustalić i opodatkować.

Art. 18.

Jeżeli wskutek powstania lub zgaśnięcia obowiązku podatkowego w ciągu roku wojennego dochód nie obejmuje czasokresu jednego roku, należy osiągniętą w tym krótszym czasie nadwyżkę czystego zysku względnie dochodu obliczyć proporcjonalnie na cały rok i z przypadającego od tej nadwyżki rocznego podatkuk wymierzyć tylko tę część, jaka wypadnie stosunkowo za ten krótszy czas.

### Art. 19.

Jeżeli w jednym z lat wojennych okaże się dowodnie strata z jakiegoś źródła dochodu, można ją potrącić od czystego zysku względnie dochodu, osiągniętego z tego samego źródła w innym roku wojennym.

## Stopa podatku.

### Art. 20.

Podatek od zysków wojennych wynosi przy tutejszokrajowych towarzystwach sprawozdawczych od podlegającej podatkowi nadwyżki zysku, wynoszącej:

| | do 10% | kapitału | zakładowego | —10% | tej | nadwyżki |
|---|---|---|---|---|---|---|
| od dalszych zaczętych lub pełnych | 5% | „ | „ | 20% | „ | „ |
| „ | 5% | „ | „ | 30% | „ | „ |
| „ | 5% | „ | „ | 40% | „ | „ |
| „ | 5% | „ | „ | 50% | „ | „ |
| od nadwyżek zysku ponad | 30% | „ | „ | 60% | „ | „ |

Jeżeli jednak wymierzony według tych stawek podatek wyniósłby więcej niż podatek przypadający od takiej samej nadwyżki zysku przy towarzystwach zagranicznych (art. 21), należy wymierzyć podatek tylko w tej niższej kwocie.

### Art. 21.

Przy towarzystwach zagranicznych tu opodatkowanych wynosi podatek od nadwyżki zysku:

| | do 10 000 | mk. | względnie | 15.000 kor. | —10% | tej | nadw |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| od dalszych zaczętych lub pełnych | 10.000 | „ | „ | 15.000 „ | 15% | „ | „ |
| „ | 20.000 | „ | „ | 30.000 „ | 25% | „ | „ |
| „ | 20.000 | „ | „ | 30.000 „ | 35% | „ | „ |
| „ | 20 000 | „ | „ | 30.000 „ | 45% | „ | „ |
| „ | 20.000 | „ | „ | 30.000 „ | 55% | „ | „ |
| od nadwyżek zysku ponad | 100 000 | „ | „ | 150.000 „ | 65% | „ | „ |

### Art. 22.

Przy wszystkich innych podmiotach podatku wynosi podatek od zysków wojennych: od podlegającej podatkowi nadwyżki dochodu

| | do 10.000 | mk. | względnie | 15.000 kor. | —5% | tej | nadwyż |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| od dalszych zaczętych lub pełnych | 10.000 | „ | „ | 15.000 „ | 10% | „ | „ |
| „ | 20.000 | „ | „ | 30.000 „ | 15% | „ | „ |
| „ | 20.000 | „ | „ | 30.000 „ | 20% | „ | „ |
| „ | 20 000 | „ | „ | 30.000 „ | 25% | „ | „ |
| „ | 20.000 | „ | „ | 30.000 „ | 30% | „ | „ |
| „ | 100.000 | „ | „ | 150.000 „ | 35% | „ | „ |
| „ | 100.000 | „ | „ | 150.000 „ | 40% | „ | „ |
| „ | 100.000 | „ | „ | 150.000 „ | 45% | „ | „ |
| „ | 100.000 | „ | „ | 150.000 „ | 50% | „ | „ |
| „ | 200.000 | „ | „ | 300 000 „ | 55% | „ | „ |
| „ | 300.000 | „ | „ | 450 000 „ | 60% | „ | „ |
| od nadwyżki dochodu ponad | 1.000.000 | „ | „ | 1.500.000 „ | 70% | „ | „ |

### Art. 23.

Podatek od zysków wojennych należy tylko w tej wysokości wymierzyć, aby z podlegającej podatkowi nadwyżki zysku względnie dochodu po potrąceniu podatku od zysków wojennych nie pozostało mniej niż 10.000 mk. względnie 15.000 kor. przy towarzystwach sprawozdawczych, a 4.000 mk. względnie 6.000 kor. przy wszystkich innych podmiotach podatku.

### Art. 24.

Jeżeli podległa podatkowi nadwyżka dochodu osób fizycznych pochodzi w całości lub w części z dostaw dla wojska lub też z pośrednictwa przy tych dostawach lub innych podobnych przedsiębiorstwach, będących w związku z gospodarką wojenną, należy przypadający według art. 22 podatek względnie jego stosunkową część podwyższyć o 20%.

## Miejsce opodatkowania i organa wymiarowe.

### Art. 25.

Wymiar i pobór podatku od zysków wojennych odbywa się co do wszystkich podatników za wyjątkiem towarzystw sprawozdawczych w tym okręgu wymiarowym, w którym obowiązany do opłacania tego podatku ma swoją główną siedzibę względnie swoje zwyczajne miejsce zamieszkania lub w braku tegoż miejsce swego stałego pobytu.

Jeżeli w tym względzie wchodzi w rachubę kilka okręgów wymiarowych, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajdują się podległe podatkowi źródła dochodu.

Jeżeli źródła dochodu znajdują się w kilku okręgach wymiarowych, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajduje się większa część lub też główne źródło dochodu.

Postanowienie drugiego i trzeciego ustępu stosuje się także w tym wypadku, jeżeli obowiązany do opłacania podatku ma swą siedzibę, względnie swoje miejsce zamieszkania, poza obszarem obowiązywania niniejszego dekretu.

### Art. 26.

Ustalenie podległego podatkowi zysku przy wszystkich towarzystwach sprawozdawczych i wymiar podatku dla tych towarzystw uskutecznia wydelegowana do tego przez Ministerstwo Skarbu władza skarbowa 1. instancji, zaś dla oszacowania zysku względnie dochodu i wymiar podatku dla wszystkich innych podmiotów podatku tworzą się dla każdego okręgu wymiarowego okręgowe komisje podatku od zysków wojennych, składające się z urzędnika skarbowego, wyznaczonego przez władzę skarbową 1 instancji jako przewodniczącego, i z pewnej przez Ministerstwo Skarbu oznaczonej ilości członków.

### Art. 27.

Połowę członków komisji wybierają w okręgach wymiarowych ziemskich sejmiki powiatowe, w okręgach wymiarowych miejskich Warszawskim, Łódzkim i Lubelskim rady miejskie z pośród osób do opłaty tego podatku obowiązanych, przyczem mają zawsze uważać na to, aby istniejące w każdym powiecie wymiarowym główne kategorje dochodu o ile możności były równomiernie zastąpione.

Resztę członków mianuje władza skarbowa 1 instancji. Jeżeli przepisany w pierwszym ustępie wybór członków komisji nie dojdzie do skutku, wówczas władza skarbowa 1 instancji mianuje także tych członków.

### Art. 28.

Dla przewodniczącego i każdego członka komisji wyznacza się w ten sam sposób zastępcę na wypadek

czasowej przeszkody lub też ustąpienia członka komisji.

Regulamin dla komisji wyda Ministerstwo Skarbu.

Art. 29.

Do rozstrzygania w sposób ostateczny odwołań, wniesionych przeciw dokonywanym przez okręgowe komisje wymiarom podatku, ustanowi się komisję apelacyjną przy Ministerstwie Skarbu.

Odwołania przeciw wymiarom podatku dla towarzystw sprawozdawczych rozstrzyga ostatecznie Ministerstwo Skarbu.

Art. 30.

Komisja apelacyjna składa się z urzędnika skarbowego, wyznaczonego przez Ministerstwo Skarbu jako przewodniczącego, i z pewnej przez to Ministerstwo oznaczonej i mianowanej ilości członków. Połowę członków komisji mianuje Ministerstwo Skarbu z pośród osób, zaproponowanych przez organizacje zawodowe.

Dla przewodniczącego i dla każdego członka komisji wyznacza się w ten sam sposób zastępcę.

Regulamin dla komisji apelacyjnej wyda Ministerstwo Skarbu.

**Postępowanie.**

Art. 31.

Kto w latach wojennych 1914 do włącznie 1918 osiągnął dochód podlegający w myśl postanowień niniejszego dekretu podatkowi od zysków wojennych, jest obowiązany złożyć u władzy skarbowej 1 instancji w terminie, przez tę władzę w publicznem obwieszczeniu wyznaczyć się mającym, zeznanie swego dochodu na przepisanym formularzu na każdy rok wojenny osobno.

W tym samym terminie mają towarzystwa sprawozdawcze złożyć u właściwej władzy skarbowej 1 instancji sprawozdania roczne i bilansy za wymienione wyżej lata wojenne.

Na żądanie władzy skarbowej 1 instancji jest nadto każdy obowiązany do złożenia takiego zeznania w wyznaczonym mu terminie.

Art. 32.

Jeżeli obowiązany do złożenia zeznania dochodu nie uczyni tego w wyznaczonym w publicznem obwieszczeniu terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia, może niezależnie od innych następstw prawnych nastąpić oszacowanie dochodu, podległego podatkowi i wymiar podatku z urzędu na podstawie danych, któremi organ wymiarowy rozporządza.

Taki wymiar podatku musi jednak poprzedzić wystosowane do podatnika z wyraźnem wskazaniem na ten skutek prawny indywidualne wezwanie do złożenia zeznania w przeciągu przynajmniej 8-mio dniowego terminu.

Art. 33.

Takie same wezwanie należy wystosować, skoro z całego ekonomicznego położenia podatnika i wysokości jego wydatków domowych i osobistych należy przypuszczać, że podatnik posiada dochód ze źródeł władzy nie znanych.

W tych wypadkach należy przyjąć, że ogólny dochód podatnika w czasie miarodajnym nie był mniejszy od jego wydatków domowych i osobistych.

Art. 34.

Władza skarbowa 1 instancji ma złożone przez podatników w terminie zeznania dochodu sprawdzić i w razie potrzeby uzupełnić lub sprostować.

W tym celu ma władza skarbowa prawo przesłuchać podatnika celem uzyskania potrzebnych wyjaśnień, jakoteż rzeczoznawców i innych zaufania godnych osób jako świadków lub informatorów.

Na żądanie władzy skarbowej rzeczoznawcy i świadkowie mają swoje zeznania sądownie zaprzysiądz.

Co do podatników, którzy prowadzą prawidłowo książki handlowe lub gospodarcze, władza skarbowa może także zarządzić przedłożenie i zbadanie tych ksiąg.

Władza skarbowa 1 instancji przeprowadza także dochodzenie celem zebrania danych, potrzebnych do oszacowania dochodu i wymiaru podatku, co do podatników, którzy nie złożyli zeznań.

Art. 35.

Publiczne władze i urzędy oraz wszystkie organa, pełniące funkcje publiczne, obowiązane są do udzielania pomocy prawnej na żądanie organów wymiarowych.

Zakłady kredytowe, banki oraz inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe winny dozwalać wglądu we wszystkie księgi, akta i dokumenty, tyczące się stosunków majątkowych i dochodowych podatnika, i udzielać odpisów z nich lub piśmiennych wyjaśnień.

Zarzuty osób i instytucji wymienionych w obu poprzedzających ustępach rozstrzyga Ministerstwo Skarbu.

Art. 36.

Co do spraw świadków lub rzeczoznawców do uchylania się od zeznania są miarodajne przepisy procedury cywilnej.

Art. 37.

Władza skarbowa 1 instancji po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego przesyła sprawdzone zeznania wraz z dochodzeniami i wnioskami co do obowiązku podatkowego tudzież co do wysokości podległego podatkowi dochodu i stawki podatkowej przewodniczącemu komisji, który po ich zbadaniu i ewentualnem dalszem sprostowaniu zeznań przedkłada je komisji.

Art. 38.

Komisje okręgowe są powołane:

1. do uchwalenia obowiązku podatkowego,

2. do oszacowania nadwyżki dochodu, podległej opodatkowaniu, i wymierzenia stawki podatkowej,

3. do wydawania opinji co do wniesionych przeciw wymiarowi podatku odwołań.

**Nakaz płatniczy.**

Art. 39.

Władza skarbowa 1 instancji zawiadomi podatnika o kwocie zapłacić się mającego przezeń podatku od zysków wojennych z lat wojennych za pomocą nakazu płatniczego, który ma zawierać także kwotę oszacowanej nadwyżki zysku względnie dochodu, podległej podatkowi i sposób jej obliczenia, nadto pouczenie o środkach prawnych i terminach zapłaty podatku.

### Odwołanie.

Art. 40.

Przeciw wymiarowi podatku przysługuje tak podatnikowi, jakoteż przy wymiarach przez komisję przewodniczącemu komisji prawo odwołania się do komisji apelacyjnej, zaś przy towarzystwach sprawozdawczych — do Ministerstwa Skarbu. Odwołanie nie ma mocy wstrzymującej co do zapłacenia wymierzonego podatku i co do środków, zmierzających do jego zabezpieczenia i ściągnięcia.

Termin do wniesienia odwołania wynosi 4 tygodnie i rozpoczyna się dla podatnika od następnego dnia po doręczeniu nakazu płatniczego, a dla przewodniczącego komisji do dnia powzięcia uchwały.

Odwołanie składa się u właściwej władzy skarbowej I instancji.

Art. 41.

Jeżeli przewodniczący wniesie odwołanie ma, podając powody, zawiadomić równocześnie podatnika, którego wymiar jest odwołaniem zaczepiony.

Podatnik ma prawo wnieść w przeciągu 14 dni wolną od stempla odpowiedź do władzy skarbowej I instancji.

Art. 42.

Jeżeli po uskutecznionym wymiarze podatku wyjdą na jaw nowe okoliczności, wobec których wymiar okaże się za nizki, może nastąpić sprostowanie wymiaru podatku w drodze przepisanego postępowania.

Art. 43.

Osiągnięte w latach wojennych zyski względnie dochody, których jednak z powodu nieukończonego jeszcze obrachunku lub z innych powodów dotychczas do obrachunku nie włączono, należy w ciągu 4 tygodni po upływie tego roku, w którym to włączenie nastąpi, zeznać u właściwej władzy skarbowej I instancji, celem dodatkowego wciągnięcia ich do ostatnich miarodajnych podstaw wymiaru podatku od zysków wojennych.

### Terminy płatności.

Art. 44.

Wymierzony za wszystkie lata wojenne podatek od zysków wojennych ma być zapłacony w kasie skarbowej w trzech półrocznych ratach, z których pierwsza płatną jest w 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, zaś druga i trzecia rata w pół roku po terminie zapłaty raty poprzedniej.

Jeżeli zapłata raty podatku nie nastąpi w ciągu 14 dni po terminie płatności, będzie się pobierało, począwszy od terminu płatności, odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 45.

Jeżeli zachodzą uzasadnione powody niemożności zapłacenia podatku w wyznaczonym wyżej terminie, Ministerstwo Skarbu może na prośbę podatnika w razie, jeżeli wymierzony podatek jest odpowiednio na jego majątku zabezpieczony, zezwolić na przedłużenie terminu zapłaty podatku do dwóch lat od terminu płatności pierwszej raty podatku.

Art. 46.

Ministerstwo Skarbu ma prawo:

1. udzielać zwolnienia od podatku ze względów na prawo międzynarodowe lub celem uniknięcia podwójnego opodatkowania przez więcej państw;
2. zniżać lub darowywać wymierzony podatek.

### Postanowienia karne.

Ukrócenie podatku.

Art. 47.

Kto świadomie, w zamiarze uchylenia siebie lub osoby, którą zastępuje, od ustawowego świadczenia podatkowego składa nieprawdziwe lub niezupełne zeznania dochodu, zdolne udaremnić lub ukrócić wymiar ustawowego podatku, będzie karany grzywną do trzydziestokrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono lub narażono na ukrócenie, lub aresztem do czterech miesięcy. Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze.

Zamiast kar powyższych nakłada się tylko grzywnę do pięciokrotnej kwoty ukróconego lub na ukrócenie narażonego podatku, jeżeli z okoliczności można powziąć, że nieprawdziwe lub niezupełne zeznanie dochodu złożono wprawdzie świadomie, lecz nie z zamiarem ukrócenia podatku. W każdym razie należy oprócz kary zapłacić dodatkowo ukróconą kwotę podatku.

Zatajenie podatku.

Art. 48.

Kto świadomie w zamiarze zatajenia przedmiotu podatkowego zaniecha złożyć w terminie zeznanie dochodu — będzie ukarany niezawiśle od dodatkowej zapłaty ukróconego podatku grzywną do dwudziestokrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono lub narażono na ukrócenie lub aresztem do dwu miesięcy.

Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze.

Jeżeli zaś zaniedbanie złożenia zeznania nastąpiło wprawdzie świadomie, lecz nie w zamiarze zatajenia przedmiotu podatkowego, będzie winny tego zaniedbania ukarany tylko grzywną do trzykrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono lub narażono na ukrócenie.

Ustanie karygodności.

Art. 49.

Karygodność czynów, określonych w art. 47 i 48, ustaje, jeżeli winny swoje zeznanie dochodu sprostuje lub uzupełni, względnie je złoży u właściwej władzy skarbowej zanim otrzyma wezwanie jako obwiniony lub uwiadomienie, że przeciw niemu wpłynęło doniesienie.

Inne czyny karygodne.

Art. 50.

Kto jako rzeczoznawca, świadek lub jakikolwiek informator przed władzą skarbową lub w świadectwie, przeznaczonem do użytku tej władzy, świadomie składa nieprawdziwe oświadczenie w zamiarze, aby wymiar podatku lub kary udaremnić lub mylny wymiar podatku spowodować, ulegnie karze aresztu od jednego do trzech miesięcy lub grzywnie od 500 mk. względnie 750 kor. do 10.000 mk. względnie 15.000 kor.

Powyższą grzywnę można orzec obok kary aresztu. Kto popełnia wymieniony w pierwszym ustępie czyn wprawdzie świadomie, lecz bez zamiaru tam określone-

go, podlega grzywnie od 500 mk. względnie 750 kor. do 5.000 mk. względnie 7.500 kor.

Art. 51.

Kto jako publiczny urzędnik, funkcjonarjusz, członek komisji, świadek, informator lub rzeczoznawca wyjawia bez uprawnienia stosunki majątkowe, dochodowe lub familijne, o których powziął wiadomość przy sposobności udziału w postępowaniu podatkowem, ulegnie karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywnie do 10.000 mk. względnie 15.000 kor.

Ściganie następuje tylko na wniosek władzy skarbowej, członka komisji lub osoby zainteresowanej.

Art. 52.

Kto oprócz powyższych przypadków narusza jakie przepisy niniejszego dekretu lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, będzie ukarany, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy prawne, grzywną do 10.000 mk. względnie 15.000 kor. Grzywny te mogą być powtarzane.

Postępowanie.

Art. 53.

Do ścigania i karania wykroczeń przeciw postanowieniom karnym niniejszego dekretu są powołane właściwe władze skarbowe 1 instancji z wyjątkiem czynów, określonych w art. 50 i 51, których karanie należy do sądów.

Orzeczona przez władzę skarbową kara aresztu może być wykonana dopiero po zatwierdzeniu orzeczenia przez Ministerstwo Skarbu lub inną instancję skarbową, przez Ministerstwo do tego wydelegowaną.

Art. 54.

Grzywny, których nie można ściągnąć, zamienia się na areszt; przytem liczy się za każde 10 do 50 mk. względnie 15 do 75 kor. jeden dzień aresztu. Areszt w miejsce grzywny nie może przenosić czterech miesięcy.

Art. 55.

Przeciw każdemu orzeczeniu karnemu władzy skarbowej 1 instancji można w ciągu czterech tygodni, a w wypadkach art. 52 w ciągu 8 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu orzeczenia karnego wnieść rekurs do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem tej władzy, która wydała orzeczenie karne.

Art. 56.

Wykonanie orzeczeń karnych należy odroczyć aż do rozstrzygnięcia rekursu, jednak władza skarbowa 1 instancji może spowodować zabezpieczenie nałożonej kary pieniężnej na majątku obwinionego zaraz po wydaniu orzeczenia karnego.

**Ogólne postanowienia.**

Zabezpieczenie podatku.

Art. 57.

Jeżeli po ogłoszeniu niniejszego dekretu władza skarbowa uzna, że ściągnięcie podatku od zysków wojennych co do niektórych podmiotów podatkowych nie jest dostatecznie zapewnione, może jeszcze przed wymiarem tego podatku za pomocą natychmiast wykonalnego nakazu zażądać od podatników odpowiedniego zabezpieczenia do wysokości kwoty podatku, wymierzyć się mającego za wszystkie lata wojenne, względnie, jeżeli podatnik takiego zabezpieczenia nie złoży natychmiast lub jeśli złożone zabezpieczenie nie wydaje się władzy skarbowej dostatecznem, zarządzić w drodze administracyjnej względnie spowodować przez właściwy sąd zabezpieczenie powyższej kwoty aż do zapłacenia podatku na majątku ruchomym lub nieruchomym podatnika.

Art. 58.

Jeżeli cyfrowe ustalenie podległego podatkowi zysku względnie dochodu w myśl postanowień niniejszego dekretu celem obliczenia wysokości zabezpieczyć się mającej kwoty podatku jest narazie z jakiegokolwiek powodu niemożliwe, oszacuje władza skarbowa nadwyżkę zysku lub dochodu prowizorycznie, ewentualnie w przypuszczalnej wysokości przez przesłuchanie dwóch rzeczoznawców.

Art. 59.

Na wniosek władzy skarbowej właściwy sąd jest obowiązany określone w art. 57 zabezpieczenie natychmiast zarządzić.

Art. 60.

Przeciw zarządzonemu zabezpieczeniu jakoteż przeciw wnioskowi władzy skarbowej na sądowe zabezpieczenie podatku można wnieść sprzeciw do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem właściwej władzy skarbowej 1 instancji.

Art. 61.

Po ogłoszeniu niniejszego dekretu towarzystwa mogą przypadające za lata wojenne dywidendy, tantjemy i wszelkie inne zyski tylko w tym wypadku rozdzielać i wypłacać, jeżeli podatek od zysków wojennych będzie wymierzony i zapłacony względnie w myśl postanowień art. 57 niniejszego dekretu odpowiednio zabezpieczony lub zarezerwowany.

Art. 62.

Przed wymiarem i zapłaceniem podatku od zysków wojennych dobrowolne rozwiązanie towarzystwa może nastąpić tylko za zezwoleniem władzy skarbowej 1 instancji, która zezwolenie to w każdym razie udzieli, jeżeli zapłacenie podatku od zysków wojennych będzie odpowiednio ubezpieczone (art. 57).

Przeciw odmówieniu powyższego zezwolenia można wnieść w ciągu 8 dni rekurs do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem właściwej władzy skarbowej 1 instancji.

Art. 63.

Przy przeniesieniu przedsiębiorstwa lub innego źródła dochodu po ogłoszeniu niniejszego dekretu na inne osoby fizyczne lub prawne, odpowiada nowonabywca za podatek od zysków wojennych, wymierzyć się mający poprzednikowi, do wysokości wartości przeniesionego przedmiotu tylko w tym wypadku, jeżeli przez to przeniesienie ściągnięcie wymierzonego podatku od poprzednika okaże się niemożliwem.

Art. 64.

Członkowie zarządu, osobiście odpowiedzialni spólnicy i kierownicy towarzystwa, przy zagranicznych towarzystwach reprezentanci i odpowiedzialni kierownicy tutejszokrajowych zakładów tych towarzystw są solidarnie odpowiedzialni za szkodę, jaką Skarb Państwa poniesie z powodu niewypełnienia przez nich przepisów niniejszego dekretu co do zabezpieczenia ściągnięcia podatku od zysków wojennych.

Art. 65.

Jeżeli wymienione wyżej osoby działają świadomie wbrew postanowieniom niniejszego dekretu z tym zamiarem, aby ściągnięcie podatku od zysków wojennych uniemożliwić lub utrudnić, podlegają grzywnie do wysokości 50.000 mk. względnie 75.000 kor.

Jeżeli z okoliczności można powziąć, że naruszenie postanowień niniejszego dekretu nastąpiło wprawdzie świadomie, lecz nie w określonym w pierwszym ustępie zamiarze, nałożyć należy grzywnę do wysokości 20.000 mk. względnie 30.000 kor.

**Postanowienia końcowe.**

Art. 66.

Niniejszy dekret nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia w Dzienniku Praw.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie wymiaru podatku od zysków wojennych.

Kwoty, wymierzone i zapłacone tytułem tego podatku za lata 1917 i 1918, jak wogóle wszystkie wyraźnie tytułem podatku od zysków wojennych tak na rzecz administracji państwowej jak i autonomicznej pobrane i wykazane kwoty będą przy wymiarze podatku od zysków wojennych na podstawie niniejszego dekretu uwzględnione i potrącone.

Art. 67.

Ministerstwo Skarbu może moc obowiązującą tego dekretu rozciągnąć także na zyski, względnie dochody, osiągnięte po roku 1918.

Art. 68.

Przepisy wykonawcze do niniejszego dekretu wyda Minister Skarbu.

Dan w Warszawie, dn. 5 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Skarbu:

(—) *Dr. Englich.*

„Dz. Pr." z dn. 6.II 1919 r. Nr. 12, poz. 136.

# III.

## 119.

## Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uchylania się osób, powołanych do służby wojskowej.

Na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia czwartego lutego 1919 r. w sprawie uchylania się od służby wojskowej, niniejszem zarządzam, co następuje: do nakładania kary w drodze administracyjnej za uchylanie się od służby wojskowej zostają upoważnieni Komisarze Ludowi; osądzonym pozostawia się prawo odwołania jedynie co do wymiaru kary do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w ciągu dni ośmiu od daty doręczenia orzeczenia karnego.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *St. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 8 lutego 1919 r.

## 120.

## Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przekształcenia Milicji Miejskiej m. st. Warszawy na policję komunalną.

W myśl artykułu 15 Dekretu z dnia 9 stycznia 1919 roku o organizacji Policji Komunalnej rozporządzam, co następuje:

Z dniem 15 lutego 1919 roku Milicja Miejska miasta stołecznego Warszawy zostaje przekształcona na Policję Komunalną.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *St. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 11 lutego 1919 r.

# IV.

## 121.

### Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy Powiatowych w przedmiocie zamieszczenia w „Monitorze Polskim" ogłoszeń urzędowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało następujący okólnik Prezydjum Rady Ministrów:

Doszło do wiadomości, że według informacji, otrzymanych przez Prezydjum Rady Ministrów, zamieszczają poszczególne Ministerstwa i inne urzędy państwowe w prasie codziennej płatne ogłoszenia urzędowe, nie przesyłając ich równocześnie „Monitorowi Polskiemu".

Ponieważ wszelkie ogłoszenia urzędowe, niezależnie od pism prywatnych, powinny być przedewszystkiem zamieszczane w dzienniku urzędowym, proszę o wydanie w swoim zakresie działania odpowiedniego zarządzenia, by powyższa zasada była na przyszłość, o ile możności, ściśle przestrzegana.

(—) *Wróblewski.*

Okólnik powyższy przesyłam do wiadomości i pouczenia podwładnego personelu.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Dunikowski.*
w. r.

Warszawa, d. 5 lutego 1919 r.

## 122.

### Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy Powiatowych w przedmiocie przyjęcia na służbę państwową b. praktykantów Komisji Urzędniczej.

Na skutek decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lutego 1919 r. zawiadamia się Pana, że pozostający dotychczas w Urzędzie powiatowym b. praktykanci Komisji Urzędniczej winni być do dnia 1 marca r. b. bądź przyjęci na służbę państwową w charakterze etatowych urzędników, djetarjuszy, ewentualnie zwolnieni z powodu braku miejsc lub dostatecznych kwalifikacji.

Wobec pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 17 stycznia 1919 r. Nr. 2635 o uskutecznianiu na przyszłość wszelkich wypłat funkcjonarjuszom, ściślej związanym z urzędami powiatowymi, na miejscu przez Komisarzy Powiatowych z otwartych im w Kasie Powiatowej kredytów, zechce Pan wypłacić praktykantom zaległe subsydja 4 i 5 mk. dziennie za czas od 15 listopada r. u. do chwili otrzymania przez nich płatnej posady państwowej, ewentualnie, zwolnienia z praktyki z powodu braku kwalifikacji lub miejsca.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Januszewski*
w. r.

Warszawa, dnia 6 lutego 1919 r.

## 123.

### Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy Powiatowych w przedmiocie współpracy z urzędami ochrony lasów.

W myśl pisma Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 stycznia 1919 r. Nr. 2426/61 poleca się Komisarzom Powiatowym, by w sprawach zarządu i gospodarki w lasach zarówno państwowych, jak i prywatnych nie wydawali żadnych zarządzeń, a jedynie współpracownictwo swoje ograniczali do udzielania w razie potrzeby i na prośbę właściwych urzędów leśnych niezbędnej pomocy w danej chwili do utrzymania w lasach ładu i porządku publicznego.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski.*
w. r.

Warszawa, dnia 11 lutego 1919 r.

## 124.

### Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy powiatowych w przedmiocie kierowania pism urzędowych do Ministerstwa.

Niektórzy Komisarze Rządowi przedkładają swe sprawozdania urzędowe pod osobistym adresem Ministra, Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów i t. p.

Oznajmiam przeto niniejszym, że tego rodzaju postępowanie jest niedopuszczalne.

Nazwisk osób, zajmujących stanowiska urzędowe, do załatwiania spraw urzędowych nadużywać nie wolno.

Sprawozdania, w opisany wyżej sposób adresowane, pozostaną bez odpowiedzi, a niestosujący się do niniejszego zarządzenia pociągani będą do odpowiedzialności.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski.*
w. r.

Warszawa, dnia 11 lutego 1919 r.

# V.

## 125.

## Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie przyjmowania asygnat Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r.

Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r. mają być przez wszystkie instytucje rządowe przyjmowane w 90% swej wartości nominalnej zamiast gotówki, jako wadja przy licytacjach, oraz jako kaucje: a) akcyzowe, b) przy zawieraniu umów i kontraktów ze Skarbem Polskim, c) składane do depozytów instytucji sądowych i wszelkich innych instytucji rządowych w wypadkach, gdy prawo składanie kaucji pieniężnych przewiduje. Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej będą przyjmowane przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową za opłatą o połowę mniejszą od ustalonej za przechowywanie papierów procentowych wogóle.

Minister Skarbu:

(—) *Dr. Englich.*

Warszawa, dnia 26 stycznia 1919 r.

## 126.

## Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie przyjmowania banknotów niemieckich.

Wobec tego, że Kasy Skarbowe przyjmują wszystkie banknoty niemieckie, nie wyłączając wcale 50-markówek z czarną obwódką, wypuszczonych przez Bank Rzeszy w październiku 1918 r., zawiadamia się, że aż do dalszych zmian wszyscy są obowiązani przyjmować wymienione banknoty bez żadnej różnicy.

Minister Skarbu:

(—) *Dr. Englich.*

Warszawa, dnia 4 lutego 1919 r.

# VII.

# OBWIESZCZENIA.

## 127.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 5 lutego 1919 r. Nr. 22856-XI-531 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 5, stowarzyszenie pod nazwą „Matka Żołnierza Polskiego“, z siedzibą w Warszawie.

## 128.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 28 stycznia 1919 r. Nr. 31976-XI-351 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 6, stowarzyszenie pod nazwą „T-stwo Przyjaciół Żołnierza Polskiego“ z siedzibą w Lublinie.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 20. Nr. 3955. 14/II 18.